

Ragnhild Andersen: Det fremgår af betænkningen, at udvalget har afholdt 15 møder, haft 2 samråd med ministeren og af ministeren har fået besvaret skriftlige spørgsmål samt modtaget henvendelser fra 7 forskellige organisationer, herunder Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund. Jeg finder anledning til, hvad jeg har gjort tidligere, at påtale, at man ingen steder kan se eller læse sig til, hvilke ønsker der er fremsat af de forskellige organisationer, og ej heller hvilke svar udvalget har fået fra ministeren på de forskellige spørgsmål. Det kan ikke være rimeligt, at oplysninger og anker, som kommer til folketinget under forhandlingerne i udvalget, ikke bliver lagt frem for alle tingets medlemmer; det kunne jo udmærket gøres sammen med betænkningen.

Hvad angår ændringsforslagene, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, må det erkendes, at flere af dem er forbedringer i forhold til ministerens oprindelige forslag. Den kommunistiske gruppe er glad for, at man på nogle områder har taget hensyn til ønsker og krav, som vi har fremsat dels ved dette lovforslags første behandling, dels ved tidligere lejlighed; jeg tænker i denne forbindelse først og fremmest på den delvise afskaffelse af de hidtidige karensbestemmelser. Vi kan da også tiltræde de fleste af ændringsforslagene. Enkelte finder vi ikke tilfredsstillende, og enkelte anser vi for at betyde et sådant tilbageskridt, at vi vil stemme mod dem, hvad jeg skal komme tilbage til om et øjeblik. Det er også forklaringen på, at vi har stillet 2 underændringsforslag, som jeg ligeledes skal vende tilbage til.

I ændringsforslag nr. 1 i betænkningen foreslås en udvidelse af listen over de sygdomsfremkaldende stoffer, der i henhold til ulykkesforsikringsloven berettiger til erstatning i tilfælde af erhvervs sygdomme, der forårsages af disse stoffer. Vi kunne, som jeg sagde ved lovforslagets første behandling, godt have ønsket en helt klar formulering, der sagde, at når man efter lægeligt skøn godtgjorde, at sygdommen var fremkaldt af de stoffer, man arbejdede med, så kom man ind under ulykkesforsikringsloven og kunne få erstatning for denne erhvervs sygdom. Da ændringsforslaget imidlertid betyder en inddragelse af flere erhvervs-

sygdomme under loven og en faktisk forbedring af ministerens oprindelige forslag, har vi undladt at stille ændringsforslag på dette område, og vi vil stemme for ændringsforslag nr. 1.

Over for ændringsforslag nr. 2 har vi heller ingen indvendinger, og det samme gælder ændringsforslag nr. 3 til § 7.

Med formuleringen af ændringsforslag nr. 8, der drejer sig om karensdagene, er den kommunistiske gruppe ikke fuldt tilfreds. Vi erkender, at den under udvalgsarbejdet foretagne ændring af ministerens oprindelige forslag er et stort og betydningsfuldt fremskridt i forhold til gældende lov, idet man for de fleste ulykkestilfælde, i hvert fald for alle ulykkestilfælde, som medfører mindst 10 dages arbejdsudygtighed, helt har afskaffet de hidtidige 6 karensdage. Den kommunistiske gruppe hilser denne afskaffelse med stor tilfredshed. Det er et krav, vi gang på gang har fremsat på dette og på andre områder af lovgivningen. Vi er glade for, at man har afskaffet karenstiden i ulykkesforsikringsloven for de for længere tid arbejdsudygtige.

Hvad vi ikke forstår, er, at man ikke i udvalget, når man dog har taget dette skridt, har taget skridtet fuldt ud og også for tilfælde af mindre end 10 dages arbejdsudygtighed har afskaffet karensdagene helt. Man har opretholdt 3 karensdage og vil rimeligvis hævde: det er en lille tid, det er ikke betydningsfuldt, når det drejer sig om korte sygdomstilfælde. Kommunisterne finder ikke, at den begrundelse kan holde. Vi finder, det vil være rimeligt at komme helt bort fra karensdagene også for disse kortvarige perioder af arbejdsudygtighed. Jeg kan heller ikke tro, hvad der har været antydnet her fra talerstolen, at en fuldstændig ophævelse af karensbestemmelsen også for tilfælde af mindre end 10 dages arbejdsudygtighed, skulle kunne give anledning til misbrug.

Vi har derfor stillet underændringsforslag nr. 1 til udvalgets ændringsforslag nr. 8, også fordi man i andre lignende forsikringslove, som i loven om militære invalider, er helt fri for disse generende karenstidsbestemmelser. Vi har også stillet vort underændringsforslag, fordi vi principielt er af den opfattelse, at når arbejdere, håndværkere og andre kommer ud for ulykker,